

Juraj Krupa

Dětství a rodina

Pan Juraj Krupa se narodil 13. 3. 1936 na Slovensku pod Krivánom v Liptovském Mikuláši. S rodinou žili v obci Východná.

V každé rodině bylo šest a více dětí. Jeho tatínek měl z předešlého manželství už tři děti a tři další s Jurajovou maminkou. Pan Krupa byl nejmladší dítě. Když mu byli tři roky, tatínek Jurajovi zemřel.

O rok později, si hráli s kamarádem, který Jurajovi na hlavu hodil dlažební kostku a rozbil mu lebku. Rodina byla velmi chudá a k doktorovi se nechodilo.

Maminka, která Juraje milovala, musela tehdy říci: „Když umře, tak umře.“. Nedalo se nic jiného dělat.

Pan Krupa však nezemřel. Na své životní cestě zažil mnoho útrap kvůli své víře. Dnes je ženatý, má tři děti a několik vnoučat.

Tělesné tresty

Výchova byla v době, kdy byl pan Krupa malým chlapcem, velmi tvrdá. Juraje už v nízkém věku bili, jak ve škole, tak doma. Bití dostával dokonce i od pana faráře. Děti si samy musely uříznout vrbový proutek a pak dostali nářez.

Pan Krupa kvůli bití nechodil rád do školy. Maminka jako malá také dostávala tělesné tresty a tak se malý Juraj školy bál, ještě než do ní začal chodit. Ve škole měli takovou metodu, že děti dostaly rákoskou přes ruce, ale i přes zadek. Jednou v 5. třídě pana Krupu ředitel školy dokonce zboxoval tak, že se nemohl hýbat a musel se omluvit z hodiny tělocviku.

Doma pana Krupu bila maminka běžně kvůli malým drobnostem. Často dostával, když dělal chyby v učení. Přestože byl chytrý, pletl si některá písmenka. Bití

mu v pochopení rozdílů nepomohlo. Až jeho starší bratr měl více trpělivosti a věděl, jak Jurajovi pomoci. Pomalu a klidně mu vysvětlil, jak má které písmeno vypadat.

Kamarád

Pan Juraj Krupa měl kamaráda z vesnice.

Rodiče tohoto kamaráda byli adventisté a díky němu se Juraj dostal k víře právě v této církvi. Hoch mu vyprávěl o tom, že Ježíš je má rád, že zlí lidé budou potrestáni a hodní odměněni. Jurajovi bylo tehdy šest let. Do té doby znal Boha jen jako toho, který trestá.

Jednou mu maminka tohoto kamaráda půjčila Bibli, která byla v této době těžko k dostání. Později mu jeden pán z vesnice, který byl adventista, Bibli věnoval. Juraj se začel a rozhodl se pro cestu Krista ve společenství Církve adventistů sedmého dne.

S tímto kamarádem byl Juraj Krupa i na vojně a byli si navzájem oporou.

Vězení

Důvod vazby

Pan Juraj Krupa byl zadržen kvůli své víře. Ve vojenské službě odmítal v sobotu pracovat (adventisté drží sobotu jako sváteční den a nepracují). Pan Krupa prosil a nabízel pomoc s čímkoli jiným výměnou za volnou sobotu, ale jeho prosby byly odmítnuty. Poslán do vězení byl, když mu bylo dvacet let. Ve vězení na Ruzyni byl čtyři měsíce a ve věznici na Borech byl osmnáct měsíců, kde ho propustili o šestnáct dní dříve na amnestii.

Šťastné vzpomínky na vězení

Na vězení má pan Krupa nejen špatné, ale i dobré vzpomínky. Ve vězení měl kamaráda se stejným vyznáním, Jána Krupu. Ten byl pro Juraje dobrou oporou.

Ve vězení byli i jiní vězni, kteří se chovali ke spoluvězňům slušně. Dokonce byli někteří bachaři podle slov pana Krupy skuteční gentlemani.

Korekce

V korekci (na samotce) pan Krupa dostával jídlo pouze jednou za tři dny. Jelikož je pan Krupa adventista, nejí úplně všechno. Jídlo kvůli tomu dostal třeba až po šesti dnech. Korekce byla v té době opravdu drahá. Za jeden den dal od 200 do 500 Kčs (korun československých). Panu Krupovi poté zbylo hodně dluhů, které musel dlouhou dobu splácet. Z platu mu strhávali celé dvě třetiny, což bylo tenkrát asi tisíc korun.

Svoboda

Pan Krupa byl od útlého věku svobodomyšlným člověkem. Nechtěl se podřizovat nesmyslným příkazům. Doplácel na to v rodině, ve škole i později na vojně. V kostele odmítal odříkávat slova, kterým nerozuměl, ve škole nesouhlasil s opisováním trestů - sto, pětset i tisíckrát např.: „Ve škole budu ticho.“, na vojně žádal z důvodů víry, aby směl nepracovat v sobotu místo v neděli. Jeho cesta za svobodou však byla vytrvalá a přes všechny těžkosti si prosadil svůj způsob života.